

Nuohous on turvallisuusasia

Maritta Määttänen

Musta pakettiauto kaartaa aamulla Hirsijärven rannalla Kruusilassa sijaitsevan omakotitalon pihaan. Nuohooja Kimmo Mäkilä on tuttu ja odotettu vierailija talon asukkaille Pirkko Siimesvaaralle ja Veikko Larmille. Talon lempeä Bella-koirakaan ei hauku tulijaa.

Siimesvaara kertoo talon rantasaunoinen olleen aiemmin hänen vanhempiensa kesäpaikkana, joka muutettiin vakituiseen asuinkäyttöön 13 vuotta sitten. Talossa on 150 neliötä asuinpinta-alaa ja sen lämmityksenä toimii keskuslämmitys ja useita tulisijoja.

- Talossa on takka ja kaksi pönttöuunia sekä keittiön puuhella, jossa on pieni leivinuuni. Alhaalla rannassa sijaitsee sauna, jossa on puulämmitteinen kiuas, Siimesvaara kertoo.

Larm ottaa öljypolttimen pois päältä aikaisin keväällä, yleensä maaliskuussa. Hän kertoo jo suorittaneensa öljypolttimen pesän puhdistuksen.

- Talven aikana palaa noin kymmenen kuutiota polttopuita, osan teemme itse, osa on ostopuuta. Nuohoojan käyminen kerran vuodessa on tärkeää, jotta tulipesät pysyvät toimintakunnossa, Larm sanoo.

Tulisijojen ja savuhormien nuohouksesta huolehtiminen on pelastuslain mukaan rakennuksen omistajan tai haltijan velvollisuus. Kiskossa asuvalla Mäkilällä on yli kymmenen vuoden kokemus nuohoojan ammatista. Hän toteaa lakisäateistä nuohousta noudatettavan aika hyvin, vaikka parantamisen varaakin löytyy. Lisäksi nuohoojan työskentelyn turvaamiseksi on olemassa tiettyjä asioita, jotka ovat kiinteistön omistajan vastuulla.

- Katolle päästäkseen ja siellä työskennelläkseen nuohooja tarvitsee kiinteästi rakennuksen seinään asen-

netut tikkaat, sekä kiinteästi asennetut lapetikkaat ja kattosillat, Mäkilä sanoo.

Mäkilä aloittaa työskentelynsä kiinteistön sisätiloissa tekemällä suojaustyötä. Hän levittää sanomalehtiä nuohousluukkujen eteen ja tiivistää niiden avulla myös irtoavien peltien aukot. Suojaustyön jälkeen Mäkilä ottaa tarvittavat työvälineet ja -laitteet ja kiipeää katolle nuohomaan savupiipun hormoneja.

- Käytän piippuun soveltuvaa nuohousharjaa sekä alipaineistajaa, joka estää hormista irtoavan noen pääsemisen sisätiloihin. Teen silmäääräisen tarkastuksen hyvän taskulampun avulla. Katson, missä kunnossa hormien välitiilet ovat ja onko savupiipussa rapauma. Naakka on linnuista se, joka voi tehdä pesänsä savupiippuun. Samoin ampieiset ja mehiläiset tekevät niihin pesiään, Mäkilä kertoo.

Nuohoojan varusteisiin kuuluu harjojen ja alipaineistajan lisäksi myös monia muita laitteita.

- Poskikanavien nuohoukseen on olemassa erilaisia vaijeriharjoja. Käytän työvälineitä lisäksi taittuvaa nuohoojan kauhaa, lastaa, ruuvi-meisseliä, pientä sorkkarautaa, peiliä, imuria, käsiharjaa ja rikkalapiota.

Nuohoojan työ pitää nuohouksen lisäksi sisällään rakennuksen ja sen asukkaiden turvallisuudesta huolehtimista.

- Tarkistan asiakkaan luona palokuormapisteeet ja missä kunnossa tulisijojen edustat ovat. Sähkön hinnan nousu on saanut aikaan aiemmin käyttämättömien puuhellonjen ja muiden tulisijojen ottamisen käyttöön. Mökkibuumi kautta tuli myös moniin kesäasuntoihin uusia omistajia. Kaikki vähällä käytöllä olleet tulisijat ja savupiiput olisi hyvä tarkistuttaa ennen niiden käyttöönottoa. En saa laittaa niille käyttökieltoa, mutta voin antaa suosituksia, miten toimia.

Mäkilä toteaa nokipalon riskin lisääntyvän, ellei hormoneihin kertynyttä nokikuor-

Nuohooja Kimmo Mäkilä kertoo, että nuohoojan työskentelyn turvaamiseksi on olemassa tiettyjä asioita, jotka ovat kiinteistön omistajan vastuulla. - Katolle päästäkseen ja siellä työskennelläkseen nuohooja tarvitsee kiinteästi rakennuksen seinään asennetut tikkaat, sekä kiinteästi asennetut lapetikkaat ja kattosillat, Mäkilä sanoo.

maa poisteta. Palokuormaksi muuttunut noki voi syttyä palamaan piipussa kipinänsä seurauksena, varsinkin tuulisenä päivänä. Nuohooja muistuttaa polttopuiden ai-noasta oikeasta sytytystavasta, joka on päältä sytytys.

- Tulipesässä olisi hyvä polttaa kuivaa puuta. Tulen pitää saada myös tarpeeksi happea, sillä riittävä veto tuottaa paremmin lämpöä. Tulisijoja ei ole suunniteltu myöskään jätteenpolttopaikaksi, Mäkilä huomauttaa.

Mäkilällä on eräs toive, jonka hän haluaa välittää asiakkailleen.

- Olisi hienoa, jos talon numero olisi selkeästi esillä rakennuksen seinässä tai tienposkessa, Mäkilä toivoo.

Nuohoustöiden lisäksi Mäkilä suorittaa hormien saaneerauspalveluita, sisäputki-asennuksia sekä ilmanvaihdonpuhdistuksia ja niiden säätöitä.

- Koneelliseen ilmanvaihtoon on olemassa tietyt, suunnitellut ilmamäärät. Ilmanvaihdonkone unohtetaan joskus huoltaa ja se vaikuttaa asukkaiden terveyteen. Mittaan säättömittarin avulla, millaisia määriä ilmaa tulee kiinteistöön sisään ja poistuu ulos. Oikein säädetty ja puhdistetut ilmanvaihdonkanavat lisäävät asumismukavuutta ja tulisijojen toimintaa, Mäkilä sanoo.

Nuohooja Kimmo Mäkilä on tuttu ja odotettu vierailija Pirkko Siimesvaaralle ja Veikko Larmille, jotka asuvat Hirsijärven rannalla Kruusilassa.